

**UCHWAŁA NR LI/358/2013
RADY MIEJSKIEJ W ŻYWCU**

z dnia 17 października 2013 r.

**w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę wniesioną do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
w Gliwicach**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 594) oraz art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.) Rada Miejska w Żywcu uchwala, co następuje:

§ 1. Postanawia się wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach odpowiedź na skargę złożoną przez Wojewodę Śląskiego na uchwałę nr XLVI/329/2013 Rady Miejskiej w Żywcu z dnia 21 maja 2013 r. *w sprawie wzniesienia pomnika upamiętniającego funkcjonariuszy Korpusu Ochrony Pogranicza oraz Straży Granicznej poległych w latach 1939-1945 z rąk hitlerowskiego i sowieckiego okupanta*, w brzmieniu załącznika do niniejszej uchwały.

§ 2. Upoważnia się Burmistrza Miasta Żywca do podejmowania wszelkich czynności w toku postępowania przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Gliwicach, w tym do udzielenia pełnomocnictwa radcy prawnemu do reprezentowania Rady Miejskiej w Żywcu w postępowaniu przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Gliwicach, a w przypadku wniesienia skargi kasacyjnej – przed Naczelnym Sądem Administracyjnym.

§ 3. Zobowiązuje się Burmistrza Miasta Żywca do przekazania skargi wraz z aktami sprawy do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Żywcu

Krzysztof Greń

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr LI/358/2013
Rady Miejskiej w Żywcu
z dnia 17 października 2013 r.

Żywiec, dn. 17 października 2013 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny

w Gliwicach

ul. Wyszyńskiego 2

44-100 Gliwice

Skarżący: Wojewoda Śląski

Organ: Rada Miejska w Żywcu, Rynek 2, 34-300 Żywiec

Odpowiedź na skargę

Wojewody Śląskiego na uchwałę nr XLVI/329/2013 Rady Miejskiej w Żywcu z dnia 21 maja 2013 roku w sprawie wzniesienia pomnika upamiętniającego funkcjonariuszy Korpusu Ochrony Pogranicza oraz Straży Granicznej poległych w latach 1939-1945 z rąk hitlerowskiego i sowieckiego okupanta.

Działając na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (tekst jedn. Dz. U. z 2012 r., poz. 270) przekazuję wyżej opisaną skargę Wojewody Śląskiego z dnia 16 września 2013 r., otrzymaną w dniu 19 września 2013 r. wraz z aktami sprawy oraz niniejszą odpowiedzią na skargę, wnosząc o:

- oddalenie skargi.

Uzasadnienie

W dniu 19 września 2013 r. wpłynęła do Urzędu Miejskiego w Żywcu skarga Wojewody Śląskiego na uchwałę nr XLVI/329/2013 Rady Miejskiej w Żywcu z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wzniesienia pomnika upamiętniającego funkcjonariuszy Korpusu Ochrony Pogranicza oraz Straży Granicznej poległych w latach 1939-1945 z rąk hitlerowskiego i sowieckiego okupanta.

W skardze Wojewoda Śląski zarzuca przede wszystkim niezgodność powyższej uchwały z art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 594) w związku z art. 7 i art. 64 Konstytucji RP. Ponadto Wojewoda wskazuje na fakt, iż przedmiotowy pomnik jest częścią składową cudzego gruntu, w związku z czym powstaje wątpliwość co do możliwości ulepszania własności innego podmiotu.

Ustosunkowując się do zarzutów Wojewody Śląskiego należy zauważyć, iż zaskarżona uchwała dotyczy nieruchomości znajdującej się na terenie miasta Żywcu. Ponadto powstanie uprzednio wybudowanego pomnika wymagało zgody organów, których kompetencje dzisiaj wykonuje Rada Miejska w Żywcu. Zatem stanowisko Rady Miejskiej w Żywcu było kontynuacją wyrażania woli odpowiednich w tym zakresie organów. Tym samym zarzut dotyczący naruszenia przez Radę Miejską w Żywcu *dominium* i *imperium* jest chybiony.

Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy *o samorządzie gminnym* rada gminy jest uprawniona do podejmowania uchwał w sprawach wznoszenia pomników. Rada Miejska w Żywcu miała świadomość, iż przedmiotowa uchwała dotyczy cudzej nieruchomości, jednakże uznała wyżej wymienioną uchwałę za uchwałę intencyjną, umożliwiającą zainteresowanym podmiotom rozpoczęcie zamierzonych działań, których celem może być wzniesienie wymienionego w uchwale pomnika. O intencyjnym charakterze przedmiotowej uchwały świadczy również fakt, iż w jej treści nie znajdują się postanowienia określające podmiot zobowiązany do jej wykonania, termin wykonania, czy też określające źródła sfinansowania jej wykonania. Tym samym uchwała nie stanowi źródła praw i obowiązków jakiegokolwiek podmiotu, a tym samym nie ingeruje w sferę konstytucyjnie chronionego prawa własności. Wykonanie uchwały będzie wymagało aktywności zainteresowanych podmiotów na płaszczyźnie innych gałęzi prawa – prawa cywilnego oraz prawa budowlanego. Bez takiej dodatkowej aktywności uchwała nie może zostać wykonana.

Warto zauważyć, że treść wniosku grupy radnych, którzy wystąpili z inicjatywą podjęcia uchwały potwierdza jej wyłącznie intencyjny charakter – np.: *„Zaproponowana uchwała nie obciąży budżetu miasta Żywca, natomiast stworzy możliwość zainteresowanym organizacjom społecznym do przedsięwzięcia działań mających na celu jej wykonanie”*.

Odnosząc się do zastosowanej w uchwale podstawy prawnej, tj. art. 18 ust 2 pkt 13 ustawy *o samorządzie gminnym*, to użycie rzeczzonego przepisu wydaje się właściwsze niż np. użycie art. 18 ust. 1 tej samej ustawy, który – co ciekawe – pomimo faktu, że nie stanowi normy delegacyjnej, jest szeroko akceptowany jako podstawa prawna, tzw. uchwał intencyjnych.

Podkreślenia wymaga to, że pogląd Wojewody Śląskiego, uznający pomnik żołnierzy WOP, poległych w obronie granic PRL-u za część składową nieruchomości – również jest błędny. Zgodnie z art. 47 § 3 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. *Kodeks cywilny* (Dz. U. Nr 16, poz. 93 ze zm.) nie stanowią części składowych przedmioty połączone z rzeczą tylko dla przemijającego użytku. Kryterium przemijającego użytku budzi w literaturze wiele kontrowersji. Jednak orzecznictwo sądowe konsekwentnie przyjmuje, że o tym, czy ma miejsce połączenie dla przemijającego użytku, decyduje wola stron (wyr. SN z dnia 4 listopada 1963 r., I CR 855/62, OSN 1964, nr 12, poz. 209). Jest rzeczą oczywistą, iż pomniki upamiętniające bohaterów PRL-u, w ujęciu sowieckim były tylko czasowymi elementami polskiej rzeczywistości. Każdy z uczestników wydarzeń w latach budowy wyżej wymienionego pomnika, musiał mieć i miał świadomość tymczasowości głoszonych wówczas propagowanych haseł i idei - jako, że prawda i sprawiedliwość zawsze zwycięża – czego niezbitym dowodem jest upadek sowieckiego imperium, w którego orbicie oddziaływania jedynie przejściowo znalazła się Polska.

Mając na uwadze przedstawione powyżej okoliczności faktyczne i prawne, organ wnosi o dokonanie oceny istnienia oraz wagi stwierdzonych przez Wojewodę Śląskiego naruszeń w zaskarżonej uchwale nr XLVI/329/2013 Rady Miejskiej w Żywcu z dnia 21 maja 2013 r.

Załączniki:

- 1) odpis odpowiedzi na skargę;
- 2) akta sprawy.

Uzasadnienie